

arra kérem az iránta érdeklődő t. szaktársakat, sziveskedjenek lehetőleg 2—3 mm-es vörösréz-sodronyból vizkutató villát készíteni és azzal, miként csekélységem, szintén kísérletezni. Nekem is van egy ilyen villám, amelyet kiszállásaim alkalmával magammal viszek. Forrás közelében, kut mellett, vízvezeték felett, szóval ahol földalatti *élővíz* van, a villát a velem járó egyéneknek adom kézbe és figyelem, nem reagál-e? Eddigelé még nem találtam alkalmas médiumot, de a t. szaktársak egyike-másika talán nálamnál szerencsésebb.

A vizkeresésnek ez a módja Németországban már nagyon el van terjedve, a *vizhiány* pedig nálunk is több vidéken már igen *érezhetővé válik*, ami különösen a *legelőn* nagy baj.

Akinek pedig sikerül médiumot találni, sziveskedjék engem értesíteni, mert azt ezen a téren esetleg én is tudnám alkalmazni, illetve esetről-esetre jó hasznát vehetném.



EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának Budapesten 1915. évi június hó 26-án tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: Bedő Albert dr. I. alelnök, Arató Gyula, Bittner Gusztáv, Csupor István, Gaul Károly, Gesztes Lajos, Kaán Károly, Nagy Károly, Péch Kálmán, Schmidt Ferencz, Schmidt Károly, Szabó József, Tomcsányi Gyula vál. tagok, Balogh Ernő számadásvizsgáló bizottsági tag és az egyesület tisztikara.

Távolmaradásukat kimentették: Tallián Béla br. elnök, Horváth Sándor II. alelnök, Almásy Andor, Hoffmann Antal, Hubay Zsigmond, Jákói Géza, Kiss Ferencz, nemeskéri Kiss Pál, Kócsy János, Téglás Károly, Török Sándor és Vadas Jenő igazg.-választmányi tagok.

I. Bedő Albert dr. I. alelnök az ülést megnyitva, a jegyzőkönyv hitelesítésére Nagy Károly és Tomcsányi Gyula vál. tagokat kéri fel és mély fájdalommal jelenti, hogy a legutóbbi választmányi ülés óta szerzett értesülés szerint *Böhm* István, Bánffy-ura-

dalmi segéderdőmérnök, egyesületi rendes tag hunyt el a harczmezőn.

Az igazgató-választmány hazafias hálával és kegyelettel örökíti meg az elhunyt tagtárs emlékét az ülés jegyzőkönyvében.

II. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:
A bevétel 1915. évi január hó 1-től a mai napig 50072 K 09 f
A kiadás ugyanazon idő alatt --- --- --- --- --- 30956 K 03 f

Rendkívüli bevétel az utolsó választmányi ülés óta nem volt.

Jelenti továbbá a titkár, hogy legutóbbi választmányi ülés határozata értelmében az egyesület alapítványainál rendelkezésre álló készpénzösszegekből s részben az év végével a tőkéhez csatolandó kamatok előlegezése mellett 10.000 K n. é. 6%-os zárolt hadikölcsönkötvény vásároltatott s az ideiglenes elismervények a földhitelintézetnél levő egyesületi letéthez csatoltattak.

Végül ide tartozóan jelenti a titkár, hogy a számadásvizsgáló bizottság a f. évi június hó 24-én váratlanul rovancsolta az egyesületi pénztárt s azt teljesen rendben találta.

III. A közgyűlés összehívása iránti határozathozatalt az igazgató-választmány az ősz folyamán tartandó ülésére tartja fenn.

IV. A néhai Szantner Gyula kápt. főerdész hagyatékából az egyesület kezelése alá rendelt alapítványra vonatkozólag az elnökség által felkért bizottság a következő alapítólevél-tervezetet mutatja be:

Alapítólevél.

Az Országos Erdészeti Egyesület elvállalja a néhai Szantner Gyula nyugalmazott főerdész, kiskomáromi lakos által kezelése alá rendelt segélyalapítvány kezelését, az ezzel járó jogok gyakorlását és köteleességek teljesítését az alábbiak értelmében:

1. Néhai Szantner Gyula, az esztergomi káptalan nyugalmazott főerdésze, kiskomáromi lakos 1913. évi márczius hó 31-én tett szóbeli végrendeletében 10.000 (tízezer) K-t hagyományozott alapítványul „*az Országos Erdészeti Egyesület kezelése alá azzal, hogy annak kamataiban elsősorban az esztergomi káptalanbeli erdőtisztek gyermekei részesíttessenek*“.

A hagyatéki tárgyalás során a végrendeletben figyelmen kívül maradt vér szerinti rokonok kielégítése végett a hagyatékban érdekelt felek között Plihal Viktor dr. nagykanizsai kir. közjegyző előtt 1915. évi január hó 26-ik napján oly egyezség jött létre, melylyel ennek az Országos Erdészeti Egyesület kezelése alá rendelt végrendeleti hagyománynak összege 7500 (hétézeröttszáz) K-ra szállt alá, mihez azonban ezen összegnek 1915. évi január hó 26-ától a hagyomány kifizetéséig járó 5%, azaz öt száztóli kamatai járulnak.

Ezt az egyezséget a nagykanizsai kir. járásbiróság 1913. ö. 195/37. számú végzésével jóváhagyta.

2. Az alapítvány czime „*Szantner-Gyula-segélyalapítvány*“ Az alapítvány tőkéje, mely önkéntes adományokból, esetleges hagyományokból vagy nyereségek-ből és a kamatoknak a 6. pont szerint fenmaradó feleslegéből növeltetik, az Országos Erdészeti Egyesület által a bevételek és a kiadások tételenkénti kitüntetésével számadásszerűen nyilvántartandó.

3. Az alapítvány kamataiból évenként két vagy több, egyenként legalább 150 K-t kitevő segély adatik ki, amelyben elsősorban az esztergomi káptalan szolgálatban álló vagy nyugdíjazott erdőtisztjeinek erkölcsi tekintetben kifogás alá nem eső gyermekei részesülhetnek tanulmányaik ideje alatt. Ellátatlan leánygyermek különös reászorultság esetén tanulmányaik befejezte után is részesülhetnek segélyben, fiugyermekek ellenben csak akkor, ha valamely testi vagy szellemi fogyatékoság miatt keresetképtelenek. Testi vagy szellemi fogyatékoság miatt keresetképtelen fiu- és leánygyermek akkor is részesíthetők segélyben, ha tanulmányokat nem végezhetnek. A segélyek odaitélésénél a folyamodók, illetőleg szüleik (gyámjaik) rászorultsága mellett a tanulmányi előmenetel is figyelembe veendő.

Amennyiben a segélyek vagy azok egyike a fenti feltételeknek megfelelő folyamodó hiányában nem volna az esztergomi káptalan erdőtisztje gyermekének kiadható, az Országos Erdészeti Egyesület jogosult a segélyt vagy a segélyeket — egyébként ugyanolyan feltételek mellett — oly más erdőtiszt gyermekének kiadni, aki tagjai közé tartozik vagy életében azok közé tartozott és tagsági kötelezettségének eleget tett.

Az adott segélyek mindig egyszer s mindenkorra, vagyis csupán az illető évre szólnak s elnyerésük sem előnyt, sem jogot nem ad a következő évben kiosztandó segélyekben való részesülésre.

4. A segélyeket az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya minden év december havában osztja ki s évégből minden év október havában az egyesület közlönyéül szolgáló Erdészeti Lapokban, valamint a hivatalos lapban (Budapesti Közlöny) s esetleg más hirlapokban is nyilvánosan felhívást bocsát ki, hogy azok, akik segélyezésre igényt tarthatnak, okmányokkal igazolt kérelmüket, melyben a vagyoni viszonyok és a segélyreszorultság indokai, valamint a tanulmányi előmenetel is kimutatandók, az egyesület titkári hivatalához beküldjék.

5. Ha valamely évben nem lenne annyi segélyre szorult s arra méltónak is tartható folyamodó, hogy valamennyi segély kiosztható lenne, akkor a fenmaradó segélyösszeg a következő évben vagy években kiosztható segélyekkel együtt akkor fordítatik a kitűzött segélyezési célokra, midőn arra érdemes segélyezendők jelentkeznek.

6. Az alapítvány kamatainak az a töredéke, amely a segélyeken felül fenmarad, mindaddig az alapítvány tőkéjéhez csatolatik, amíg az ilyképen meg-növekedő kamatjövedelem lehetővé nem teszi, hogy egyik vagy valamennyi segély összege 50—50 (ötven-ötven) K-val emelkedik.

Amidőn azonban ekként a segélyek mindegyike elérte a 250 (kettőszáz-ötven) K-t, a kamatfelesleg, mihelyt a tőke növekedése következtében a 150

(egyszázötven) K-t újból elérte, új segély adományozására fordítandó és így folytatólag.

7. Az alap vagyont az Országos Erdészeti Egyesület magyar földhitelintézeti záloglevelekbe vagy magyar állampapírokba fekteti, az esetleges készpénzmaradványt pedig valamelyik budapesti takarékpénztárnál (banknál) helyezi el betétként. Az alapítványt tulajdonát képező értékpapírok megőrzés végett a Magyar Földhitelintézetnek adatnak át.

Az Országos Erdészeti Egyesület a fentiek értelmében kezelendő alapítványra nézve a vagyoni felelősséget elvállalja, anélkül azonban, hogy az alapítvány tulajdonát képező értékpapírok árfolyamkülönbözetéből előálló esetleges értékcsökkenést az alapítványnak megtéríteni tartoznék.

9. A kormányt megillető főfelügyeleti jog gyakorolhatása végett az Országos Erdészeti Egyesület az alapítvány jövedelmének mikénti felhasználását megismertető számadási kivonatot minden év végével a közalapítványi kir. ügyigazgatósághoz beterjeszteni tartozik.

10. Az alapítvány peres vagy perenkívüli jogügyekben a kezelő Országos Erdészeti Egyesület képviseli, mely azonban fentartja magának azt a jogot, hogy a képviselőt bármikor a közalapítványi kir. ügyigazgatóságra ruházhassa át.

11. Jelen alapítólevél két példányban állított ki s ezek egyikét a közalapítványi kir. ügyigazgatóság, másikat az Országos Erdészeti Egyesület vette őrizetbe.

Fennjavasolt szöveghez hozzájárulunk.

Budapest, 1915. évi június hó 23-án.

Pécs Kálmán s. k.

Horváth Sándor s. k.

Arató Gyula s. k.

Az igazgató-választmány az alapítólevél-tervezetében foglalt elveket egyhangulag elfogadja és az elnökséget felhatalmazza, hogy az alapítólevelet a közalapítványi ügyigazgatóságnak bemutassa.

V. Néhai Hirsch István min. tanácsos, régi alapító és választmányi tag elhunyt első neje, szül. Kraft Anna végső akaratnyilvánításának megfelelően végrendeletében 20.000 K-t hagyományozott alapítványként az Országos Erdészeti Egyesület kezelése alá, mely összeg rendeltetésére nézve a végrendelet szószerint a következőket tartalmazza:

„Tétessek le ez az összeg, mint alapítványi összeg az Országos Erdészeti Egyesület kezéhez Budapesten és viselje az boldogult első nőm „Hirsch Istvánné született Kraft Anna“ nevét. Rendelem pedig, hogy ezen örök alapítvány évi kamatai az alantabb megjelölt állású egyéneknek, illetve özvegyeiknek egyenlő részekben kiszolgáltattassanak és pedig mindig csak (2) két egyén közt

egyenlő részekben felosztva és pedig a következő sorrendben ugyanis : Elsősorban szolgáltatassanak ki az alapítvány kamatai állami, közalapítványi erdőtiszteknek, másodsorban, amennyiben a fenti kategóriába tartozók nem jelentkeznének, más állami tisztviselőknek és ha ilyenek sem jelentkeznének, harmadsorban oly magánjellegű erdőtisztek özvegyeinek és ilyenek hiányában hajadon leányainak, akik az Országos Erdészeti Egyesület tagjai voltak. Az illetők azonban a kamatok élvezetében csak akkor részesíthetők, ha teljesen vagyontalanok és keresetképtelenek, vagy legalább is csak oly csekély nyugdíjat vagy kegydíjat élveznek, amelyek az Országos Erdészeti Egyesület felfogása szerint az életfentartásra nem elégségesek. Továbbá feltétlenül kikötöm azonban, hogy a részesülő pályázó róm. kath. hitfelekezetű legyen és rendelem, hogy valamennyi pályázó közül elsőbbségük legyen azoknak, akik a budapesti első vagy második kerületben születtek“.

A végrendelet szövege többféle értelmezést enged meg, nevezetesen arra nézve, vajjon általában az özvegyek, illetve hajadon leányok-e az igényjogosultak, avagy az első és másodsorban említett esetekben maguk a tisztviselők? Ezeket a kérdéseket az alapítólevélben kell tisztázni.

Az alapítvány egyik segélye egyébiránt életfogytiglan az alapító özvegyét (második nejét) illeti. A hagyomány azonban nem áll készpénz alakjában rendelkezésre, hanem a II. ker. Donáti-utcza 67. szám alatti ingatlan eladási árából egyenlitendő ki. Ez az ingatlan 1097 □-ölnyi telekből és a rajta épült földszintes lakházból áll, amelynek nyers bérjövödelme az utóbbi években 2540 K, tiszta jövödelme pedig 1500 K volt. Néhány év előtt egy vevő az örökhagyónak ezért az ingatlanért 36.000 K-t ígért, a vásár azonban nem jött létre.

Ugyancsak ennek az ingatlanak eladási árából kell fedezni a Kraft-család három tagjának hagyományozott összesen 12.000 K-t. A vételárból netalán még ezen felül fenmaradó összeg az örökhagyó özvegyét illeti meg.

A végrendelet tehát abból a feltevésből indul ki, hogy a kérdéses ingatlan legalább 32.000 K-t ér.

A folyó évi június hó 24-én Rónay Károly dr. kir. közjegyző irodájában tartott hagyatéki tárgyaláson a tárgyalást vezető köz-

jegyzőhelyettes azt a javaslatot tette, hogy a ház eladására a békekötést követően fél évi határidő szabassék meg, mert a ház rögtöni értékesítése esetén megfelelő árat elérni előreláthatólag nem lehetne s úgy az alapítvány, mint özv. Hirsch Istvánné meg rövidülne.

Ezt a javaslatot azonban, amelyet úgy az egyesület ügyésze, mint az özvegy elfogadott, a Kraft család érdekelt tagjai, akiknek hagyatéka telekkönyvileg első helyen van biztosítva, s kedvezőtlen eladás esetén is hiánytalan kielégítésre számíthat, mereven ellenezték s igényeiknek a ház eladásától független azonnali kielégítését kívánták, hivatkozva néhai Hirsch Istvánné szül. Kraft Anna végrendeletére is, amely ezt az álláspontjukat állítólag támogatja.

A kielégítéshez szükségelt összeg csak 10.500 K, amennyiben a Kraft család érdekelt tagjai néhai Hirsch Istvántól 1500 K előleget vettek fel. A szükségelt összeg felett azonban az özvegy nem rendelkezik, illetőleg ezt csak drága kölcsön útján szerezhethné meg, az egyesület képviselője pedig kellő felhatalmazás hiányában nem helyezhette kilátásba a hagyományosok kielégítését, melylyel a ház eladása alkalmasabb időpontra lenne halasztható.

A közjegyzőhelyettes erre f. évi július hó 1-ére folytatólagos tárgyalást tűzött ki, amely ha szintén eredménytelen marad, az ingatlan bírói árverés alá kerül. Ez a kényszereladás a mai viszonyok között előreláthatólag oda vezetne, hogy az eladási árból a hagyományosok kielégítése után az alapítvány teljes összege sem találna fedezetet s így az a közcél, amelyet az alapítvány szolgálni hivatott s ezzel együtt az örökhatározó özvegye is, lényegesen meg rövidülne.

Az egyesület, mint az alapítvány kezelője és közcélú érdekeinek képviselője előtt merül tehát fel az a kérdés, hogy módjában áll-e minden kockázat kizárásával az alapítvány károsodásának az által elejét venni, hogy a hagyományosokat 10.500 K előlegezésével kielégíti.

Az igazgató-választmány beható tárgyalás után az alapítványnak lehetőleg csorbitatlan megőrzése érdekében egyhangulag elfogadja az elnökségnek abbéli javaslatát, hogy a hagyományosok kielégítésére szükségelt 10.500 K-t az egyesület részben a folyó, részben a letéti számadás terhére megtérítendő előlegként a következő

feltételek között folyósíthatja: 1. ha néhai Hirsch István végrendeletét s nevezetesen annak az alapítványt érintő részét senki sem támadja meg; 2. ha az egyesület követelése a donátiutczai ingatlanra első helyen bekebelezetetik; 3. ha a m. kir. közalapítványi ügyigazgatóság az alapítványra vonatkozó alapítólevelet előzetesen jóváhagyja, mert csak ennek megtörténtével határozhat az egyesület az alapítvány átvétele iránt véglegesen; 4. ha az egyesület a ház jövedelméből az előlegezett összeg után 5% kamatmegtérítésben részesül; 5. ha az egyesületnek jelen ügy lebonyolításából származó összes tényleges költségei a ház vételárából megtérítetnek; 6. ha az özvegy beleegyezik, hogy a hagyaték tárgyát képező ingatlan csak a békekötés után, alkalmasnak látszó időpontban, adassék el és a hagyományosoknak már férje által előlegezett összeg (1500 K) csak a ház eladási árából térítessék meg, hogy végül a ház eladási árának befolyásáig — a későbbi pontos leszámolás fentartásával — az alapítvány öt megillető kamata fejében egyelőre évi 200 K-ban részesüljön; 7. ha a Kraft családbeli hagyományosokat a 10.500 K után n. Hirsch István halála óta netalán megillető kamatok nem az egyesület által, hanem a ház jövedelméből fedeztetnek s végül 8. ha az ingatlan a „Hirsch Istvánné, szül. Kraft-Anna-alapítvány“ nevére telekkönyveztetik és az egyesület kezelésébe megy át.*)

Az igazgató-választmány egyben elrendeli az alapítólevél tervezetének sürgős kiállítását.

VI. A háború folyamán rokkanttá lett erdészeti alkalmazottak érdekében az igazgató-választmány az ennek a kérdésnek tárgyalására kiküldött bizottság javaslata alapján a következő határozatot hozta:

1. Felhívást intéz az ország erdőbirtokosaihoz, kérve, hogy rokkanttá vált alkalmazottjaikat, ha könnyebb erdészeti foglalkozásra még alkalmasak, fogadják vissza szolgálatukba s lehetőleg helyezzenek el uradalmukon másutt vissza nem fogadott egy-két rokkantat is.

Felkéri továbbá az igazgató-választmány az erdőbirtokosokat, hogy az erdészet rokkantjainak jövőjét kedvezményes bérletek, ingyenes vagy csekély áru lakások nyújtásával, tűzifajárandóság, legeltetési jog engedélyezésével és ehhez hasonló kedvezményekkel is tegyék türethetőbbé.

*) Időközben az ügy akként alakult, hogy a hagyományosok kielégítése nem az egyesületet terheli. Szerk.

2. Elvállalja a szükséghez képest a rokkantak elhelyezésének közvetítését.

3. Az igazgató-választmány magáévá teszi és országosan szervezi Eranosz Antal János budapesti kir. erdőfelügyelőnek saját hivatali kerületében biztató sikerrel megindított azt a nemes czélú kezdeményezését, amelynek czélja az erdőbirtokosok és a favásárlók hozzájárulásai útján az erdészet köréből kikerülő munkaképtelen vagy nagy mértékben rokkant volt katonák segélyezésére alapot gyűjteni, amelynek egyéb jövedelmei pl. az ujévi és egyéb üdvözetek megváltásáért stb. remélhető összegek volnának. Mint-hogy pedig idővel, ha az alap jövedelme állandónak bizonyulna, a rokkantak száma pedig fokozatosan csökken, az alap más irányu érvényesítéséről is gondoskodni kell, ezt a másodsorban tekintetbe jövő rendeltetést az igazgató-választmány a nem állami erdészeti alkalmazottak gyermekei nevelésének támogatásában jelöli meg.

4. Az igazgató-választmány a rokkantügy tanulmányozására kiküldött bizottságot felkéri, hogy a kérdés fejleményeit továbbra is kísérje figyelemmel és a szükséghez képest tegyen javaslatokat.

VII. *Béky* Albert m. kir. főerdőmérnök „Az erdőnek magról való természetes felujtása“ című kéziratot küldött be bírálat és esetleges kiadás céljából. Az igazgató-választmány a mű bírálatára *Téglás Károly*, *Vadas Jenő* és *Kaán Károly* tagtársakat kéri fel.

VIII. Az egyesület pénztárosa még 1914. évi február hó 4-én állásának átszervezése iránt a következő beadványt intézte a választmányhoz, amely eddig a bekövetkezett háborus viszonyok miatt nem került tárgyalásra:

*Az Országos Erdészeti Egyesület nagytekintetű Igazgató Választmányának
Budapesten.*

25 évi egyesületi szolgálatomból 10 évet pénztárosi minőségben is betöltöttem.

Hogy utóbbi minőségemben teljes lelkiismerettel, pontosan megfelelhessenek családtagjaim vagy idegen, megfizetett segélyerő igénybe vétele mellett, tulfeszített vasszorgalommal, minden szabad időmet reá szenteltem.

Elődeimmel együtt szintén arra a meggyőződésre jutottam, hogy a pénztárosra rótt munka elvégzésére fél napi idő csakugyan nem elégséges s annak nyugodt, pontos és lelkiismeretes teljesítése egész napi megbízható munkaerőt igényel.

Tiszteletteljesen kérem tehát a nagytekintetű Igazgató Választmányt, hogy az egyesületi pénztárosi állást 1915. évi január hó 1-ével megfelelő javadalalmazás mellett, egész napos állásra átszervezni méltóztassék, amely esetben annak ellátására a jelzett időponttól kezdve, továbbra is vállalkoznám.

Tiszteletteljesen kérem, hogy ez irányban lehetőleg folyó évi június hó végéig határozni méltóztassék.

Budapest, 1914. évi február hó 4-én.

Mély tisztelettel

Gaál Károly
egyesületi pénztáros.

Ezzel kapcsolatosan a pénztáros igényeit f. évi június hó 22-én kelt újabb beadványában a következőkben sorolja fel:

*Az Országos Erdészeti Egyesület nagytekintetű Igazgató Választmányának
Budapest.*

1914. évi február hó 4-án beadott tiszteletteljes kérelmem kiegészítésére az alábbiakban van szerencsém igényeimet felsorolni:

évi kezdőfizetés 4000 K, mely 5—5 évenként 500—500 K-val emelkedik;
lakás, fűtés, világítás;

évenként 6 heti szabadság;

nyugdíj- és özvegyi nyugdíjjogosultság, az erre vonatkozó állami szabályok szerint;

eddig 25 évet meghaladó egyesületi szolgálatomnak nyugdíjaztatásom alkalmával való méltányos beszámítása és esetleges méltányos végkielégítés, amennyiben nyugdíjjogosultságom előtt állana be szolgálatképtelenségem.

Budapest, 1915. évi június hó 22-én.

Mély tisztelettel

Gaál Károly
egyesületi pénztáros.

Az igazgató-választmány a pénztárosnak immár több mint 26 éves egyesületi szolgálata alatt mindig különös ügybuzgósággal, nagy rendszeretettel és példás szorgalommal kifejtett működése iránt teljes elismeréssel van s időnkénti fizetésemelésekkel igyekezett az egyesület anyagi erejéhez képest megfelelő ellenértéket nyújtani. A nyugdíjképes egyesületi állások szaporítását azonban az egyesület jelenlegi pénzügyi erejével összeegyeztethetőnek nem tartja, valamint nem teljesítheti a készpénzfizetés nagymérvű emelésére vonatkozó kívánságot sem. Ellenben elismeri az igazgató-választmány, hogy amennyiben a pénztáros az állami szolgálatból

nyugdíjba lép és azontul délelőtt is hivataloskodik az egyesület helyiségeiben (d. e. 10—1 óra, d. u. 4—6-ig), ebből az egyesületre az az előny származik, hogy abban az elég gyakran előforduló esetben, amikor a titkárt kötelességei a délelőtti órákban elszólítják a hivatalból, ott maradna a pénztáros, aki odaforduló feleknek a legszükségesebb felvilágosítással szolgálhatna. Az igazgató-választmány tehát ebben az esetben kész a pénztárosnak a délelőtti hivataloskodás megkezdését követő bérnegyedről kezdve azt a 600 K mérsékelt lakbért elengedni, amelyet jelenleg az egyesület házában birt lakásáért fizet. A pénztáros javadalmazása ekkor 2500 K készpénzfizetésből és a mintegy 1500 K bérértékkel bíró lakásból állana.

A pénztáros esetleges végkielégítésének kérdésével a választmány csak akkor vél foglalkozhatni, amikor a pénztáros az egyesület szolgálatából kiválik.

IX. A Pátria nyomda az Erdészeti Lapokra érvényben lévő egységárakat f. évi június 15-től kezdve 10%-kal fel kívánja emelni.

Az igazgató-választmány ragaszkodik a fennálló szerződés megállapításaihoz és az áremelést ennek megfelelően csak 1916. évi január 1-től kezdődő érvénnyel veszi tudomásul.

X. Új rendes tagokként felvételnek: *Dercsényi István* m. kir. erdőmérnökgyakornok, aj. *Temesváry Béla*; *Muždeka Damján* kir. segéderdőmérnök, aj. *Zudor Béla*; *Siegmund Konrád* főhercegi erdőgyakornok, aj. a titkár.

K. m. f.

Bund Károly s. k.
titkár.

Dr. Bedő Albert s. k.
I. alelnök.

Hitelesítéséül:

Tomcsányi Gyula s. k.
vál. tag.

Nagy Károly s. k.
vál. tag.

